

Vaders en dochters

Deze uitgave is mede tot stand gekomen dankzij financiële steun van het Beheersfonds Landelijk Steunpunt Educatie Molukkers.

Afbeeldingen op het omslag: J.F. Helmers, *De Hollandsche natie, in zes zangen*. Vierde druk. 's Gravenhage: Erven J. Allart, 1817, t.o. 92; Q.M.R. Ver Huell, *Christina Martha, voorvegteres der Muitelingen van het Eiland Noessa Laut, dochter van den Koning van Aboeboe, gekluisterd*. Collectie Museum Arnhem; W.L. Ritter, *Vrijheid en dwang. Eene episode uit de Indische geschiedenis der XVII^{de} eeuw*. Amsterdam: Wed. J.C. van Kesteren & Zoon, 1861, titelpagina. Op de achtergrond: S. Blommaert, [*Gezicht op Amboina vanuit zee, 1605-1610*]. Badische Landesbibliothek, Karlsruhe, K 477, f. 3-4.

ISBN 978-90-8704-702-3

Tevens verschenen als proefschrift aan de Universiteit Leiden.

© 2018 Hans Straver & Uitgeverij Verloren

Torenlaan 25, 1211 JA Hilversum, www.verloren.nl

Omslagontwerp: Margreet van de Burgt, Hilversum

Boekverzorging: Rombus, Hilversum

No part of this book may be reproduced in any form without written permission from the publisher.

Vaders en dochters

*Molukse historie in de Nederlandse literatuur van de
negentiende eeuw en haar weerklank in Indonesië*

HANS STRAVER

Hilversum
Verloren
2018

Inhoud

Woord vooraf	7
1 Erfgenamen van de Verlichting	11
1.1 De geest van de Verlichting	11
1.2 Patriotten en koloniaal beleid	17
1.3 Tussenspel van verlicht bestuur	20
1.4 Apostelen van de Verlichting	25
1.5 Verlichting en koloniale literatuur	30
1.6 Onderzoek van een nalatenschap	35
2 Een historie van Banda	39
2.1 De eerste Nederlanders op Banda	39
2.2 Jan Fredrik Helmers, vaderlandse bard	44
2.3 <i>Geschiedenis van Egeron en Adeka</i>	55
2.4 Het historische en het literaire Banda	82
2.5 Helmers herschreven	97
2.6 Adeka op Banda	112
3 Een historie van Saparua	133
3.1 De opstand van 1817	134
3.2 Maurits Ver Huell, liefhebber der natuurlijke historie	140
3.3 <i>Herinneringen van eene reis naar de Oost-Indiën</i>	152
3.4 <i>Christina Martha. Oosters romantisch historisch tafereel</i>	173
3.5 Ver Huell herschreven	198
3.6 Een nationale heldin	212

4 Een historie van Hitu	229
4.1 De oorlog om Kapahaha	229
4.2 Willem Leonard Ritter, Europeaan in Indië	241
4.3 <i>Toeloecabesie. Amboina in 1644</i>	254
4.4 Het historische en het literaire Hitu	286
4.5 Ritter herschreven	293
4.6 Kapahaha herdacht	305
5 Conclusies	322
5.1 Verlichte vertellers	322
5.2 Vaders en dochters	324
5.3 Pleidooien voor verlicht bestuur	329
5.4 Eclips van koloniaal idealisme	334
5.5 Postkoloniale sporen	338
5.6 Een historie van Tobelo	345
Summary	354
Archivalia	363
Bibliografie	364
Verantwoording van illustraties	384
Personenregister	386

Woord vooraf

Dit boek handelt over de verbeelding van de koloniale geschiedenis van de Molukken in de Nederlandse literatuur van de negentiende eeuw en de weerklank daarvan in Indonesië. Het komt voort uit mijn betrokkenheid bij de inspanningen die, in reactie op de Molukse gijzelingsacties in de jaren zeventig van de vorige eeuw, zijn geleverd om de positie van Molukkers in het Nederlandse onderwijs te verbeteren.

In samenspraak tussen Nederlandse bewindslieden en het Inspraakorgaan Welzijn Molukkers kwam aan het eind van de jaren zeventig een projectenbeleid tot stand waarin scholen, onderwijsopleidingen, onderwijsbegeleidingsdiensten en instellingen in de onderwijsverzorging participeerden. Ik was toen werkzaam als docent Nederlands op de pedagogische academie De Eekhorst te Assen, waar de projecten 'bi-cultureel onderwijs' en een opleiding voor Onderwijs in Eigen Taal en Cultuur op scholen met Molukse leerlingen een steeds groter beslag op mijn tijd en aandacht legden. Een structurele onderwijsvoorziening kwam er van 1987 tot 2014 met de instelling van een zelfstandige stichting Landelijk Steunpunt Educatie Molukkers, die gevestigd werd in hetzelfde gebouw als het Moluks Historisch Museum te Utrecht. Aan dit Steunpunt ben ik als stafmedewerker tot het eind van mijn werkende loopbaan in 2011 verbonden geweest.

Het Steunpunt richtte zich op een breed werkkerrein, van voor- en vroegschoolse educatie, basis- en voortgezet onderwijs tot het middelbaar beroepsonderwijs en de volwasseneneducatie, en stelde zich ten doel emancipatorisch onderwijs te bevorderen. Het verdeelde de aandacht over verschillende facetten: ondersteuning van het onderwijs Moluks Maleis, ontwikkeling van onderwijs Nederlands voor gevorderde tweedetaalleerders, activiteiten op het gebied van lees- en schrijfbevordering, integratie van Molukse geschiedenis en cultuur in onderwijsprogramma's, bevordering van ouderbetrokkenheid en begeleiding van leerlingen en jongeren.

Om te voldoen aan de behoefte aan meer betrouwbare, gedegen en toegankelijke informatiebronnen was het noodzakelijk om informatie over diverse aspecten van Molukse taal, geschiedenis en cultuur te verzamelen en voor gebruik in het onderwijs te ontsluiten. Zelf werkte ik mee aan een omvangrijk project rond de rijke orale cultuur van de Molukken en aan populair-wetenschappelijke publicaties over de natuur en samenleving van de Molukken. Ik stelde een bloemlezing over de Molukken in de ver-

beelding van vertellers en schrijvers samen, werkte mee aan uitgaven van *De Ambonse landbeschrijving* van Rumphius en *Historie van Hitu van Ridjali*, en schreef een twintigtal korte historisch-romantische verhalen voor een website en boek over de geschiedenis van de Molukken.

In deze studie zet ik deze werkzaamheden voort, maar vanuit een ander perspectief en met de intentie om mijn kennis van de geschiedenis en cultuur van Molukkers in te zetten voor een onderzoek van Nederlandse geschiedenis en cultuur.

Ik ben mijn collega's van De Eekhorst en het Landelijk Steunpunt Educatie Molukkers bijzonder dankbaar voor de bezielende werkomgeving die zij mij gedurende mijn werkende loopbaan hebben geboden. Ook denk ik met grote waardering terug aan de medewerkers van het Moluks Historisch Museum en van de studiezaal van het Koninklijk Instituut voor Taal-, Land- en Volkenkunde op wie ik vaak een beroep heb mogen doen. Ik heb tevens enkele malen een vruchtbaar bezoek mogen brengen aan de door mgr. Andreas Sol opgezette en beheerde *Perpustakaan Rumphius* (Rumphius-bibliotheek) op Ambon. Ook het Cultureel Maconniek Centrum Prins Frederik te Den Haag verschaft mij waardevolle gegevens.

Van grote betekenis was voor mij de vriendschappelijke samenwerking met Chris van Fraassen. Hij had in het kader van een in overleg tussen Nederland en Indonesië opgesteld programma van Ambon Studies meegewerkt aan de uitgave van *Bronnen betreffende de Midden-Molukken 1900-1942* en daarna de voorbereiding van een bronnenpublicatie betreffende de Midden-Molukken in de negentiende eeuw op zich genomen. Omdat de bronnenpublicaties bedoeld waren om wetenschappelijke monografieën en educatieve uitgaven mogelijk te maken, was hij bereid om genereus mee te werken aan de uitgave van *Natuur en samenleving van de Molukken* en aan edities van het werk van Rumphius en Ridjali. Ik heb bijzonder veel opgestoken van zijn deskundigheid en van zijn toewijding aan het ontsluiten van historische bronnen. Aan de totstandkoming van dit boek heeft hij bijgedragen door mij te attenderen op het manuscript van Ver Huells historisch-romantische verhaal *Christina Martha* in het Gelders Archief, waarvan ik in 2013 een leeseditie heb gepubliceerd. Mijn onderzoek naar het werk van Ver Huell steunde bovendien voor een belangrijk deel op zijn monografie *Een romanticus bij de marine*, behorend bij de recente editie van diens *Herinneringen van eene reis naar de Oost-Indiën*, en op zijn in 2016 online gekomen publicatie van *Bronnen betreffende de Midden-Molukken 1796-1902*.

Van de personen die mij in enige vorm hulp en steun bij de totstandkoming van dit boek hebben geboden, wil ik met name bedanken Suleman Latukau, Rusda Leikawa, Abdul Gawi Malawat en Hermien Soselisa op Ambon, Johnny en Onafien Souisa op Saparua, Frans Tiahahu op Nusalaut, en in Nederland Sylvia Dornseiffer en Jan ten Kate, Alan Lemmers, Wim Manuhutu, Agus Peilouw, Arie Pos, Nicole Sol, José Straver en natuurlijk mijn wakkere meelezers Chris van Fraassen, Peter Muijlaert en, voor de *summary*, Uchenna Ndukwe en Renata Straver.

Het werk aan dit boek vond plaats na mijn afscheid van het Landelijk Steunpunt Educatie Molukkers. Het betekende voor mij een herintrede in het veld van de literatuurwetenschap, waarvoor ik in de roerige academische jaren rond mei 1968 werd opgeleid aan het Instituut voor Algemene Literatuurwetenschap te Utrecht. Deze rentree werd op

een plezierige manier vergemakkelijkt door de Werkgroep Indisch-Nederlandse Letterkunde die mij in haar tijdschrift *Indische Letteren* en op haar lezingenmiddagen en symposia een forum bood om kennis te nemen van het actuele onderzoek van Nederlandse koloniale en postkoloniale literatuur en mij enkele malen in de gelegenheid stelde om de bevindingen uit mijn eigen onderzoek aan een belangstellend publiek voor te leggen. Mijn bijzondere dank gaat uit naar Olf Praamstra en Rick Honings, die bereid waren als mijn promotor en copromotor op te treden en mij met bekwame hand hielpen het vakgebied opnieuw te ontdekken en daarin mijn eigen weg te vinden.

Notitie over spelling, orthografie en topografie

De schrijfwijze van inheemse woorden, plaatsnamen en persoonsnamen volgt de in 1947 voor het Indonesisch ingevoerde spelling van Soewandi. Dit betekent dat de [u]-klank, voorheen gespeld als oe (bijvoorbeeld *Latoewiloloe*, *Saparoea*), wordt weergegeven met u (*Latuwilulu*, *Saparua*). De in 1972 ingevoerde spelling van het Indonesisch is bij deze woorden niet gevolgd omdat het woordbeeld voor de Nederlandse lezer minder herkenbaar is. De [c]-klank wordt daarom weergegeven met tj (bijvoorbeeld *tjeritera*) en niet met c (*ceritera*), de [j]-klank wordt weergegeven met dj (bijvoorbeeld *Djakarta*, *Ridjali*) en niet met j (*Jakarta*, *Rijali*), de [y]-klank met j (bijvoorbeeld *hikajat*) en niet met y (*hikayat*).

Van de meeste persoonsnamen komen in de historische en literaire bronnen verschillende spellingsvarianten voor. In dit boek is gekozen voor de in historisch onderzoek meest gebruikelijke variant: zo draagt de opstandeling die in negentiende-eeuwse bronnen Thomas Matulesia wordt genoemd, in dit boek de naam Thomas Matulesy.

De spelling van plaatsnamen volgt de topografie van *Atlas Maluku*, in 1998 uitgegeven door het Landelijk Steunpunt Educatie Molukkers. De bij de hoofdstukken gevoegde kaarten zijn geen historische kaarten van de betreffende eilanden in de verhaalde perioden, maar dienen slechts ter oriëntatie. De dorpen op Hitu bijvoorbeeld waren in het binnenland gelegen voordat ze door de Verenigde Oost-Indische Compagnie werden gedwongen zich op hun huidige naburige lokaties aan de kust te vestigen.

I Erfgenamen van de Verlichting

We beginnen dit inleidende hoofdstuk met een bespreking van de betekenis van de Verlichting voor het denken over koloniale verhoudingen en koloniaal beleid in de vroege negentiende eeuw. De volgende paragrafen behandelen achtereenvolgens het publieke debat over koloniaal beleid tijdens de Bataafs-Franse tijd, het beleid ten tijde van koning Willem I en de burgerinitiatieven in Batavia in het decennium voorafgaand aan de grondwetswijziging van het Koninkrijk der Nederlanden in 1848. Dit historisch overzicht vormt de opmaat voor een onderzoek naar de nalatenschap van de Verlichting in de Nederlandse literatuur uit deze periode.

Het onderzoek richt zich op drie historisch-romantische verhalen over de Molukken waarin vaders en dochters een hoofdrol spelen, op enkele negentiende-eeuwse literaire nakomelingen en op de sporen die deze verhalen in postkoloniaal Indonesië hebben achtergelaten. In de laatste paragrafen van dit hoofdstuk schetsen we de stand van het literair-historisch onderzoek, brengen de koloniale literatuur over de Molukken uit de vroege negentiende eeuw in kaart en lichten de opzet van het onderzoek toe.

1.1 De geest van de Verlichting

In het Nederlandse revolutiejaar 1795 gaf de Amsterdamse kunsthandelaar Cornelis Sebille Roos een allegorische prent met de titel ‘Verlichting’ uit. De prent verbeeldt de Verlichting als een Europese jonge vrouw, naakt, maar decent omsluierd, die vanuit het hemelgewelf het licht van een door haar ontstoken fakkel op de onder haar zwevende wereldbol laat schijnen. De tekenaar toont een deel van de aarde dat hij in tekst identificeert als ‘Europa’, ‘Asia’ en ‘Ocean’: de geest van de Verlichting laat Europa helder oplichten, terwijl Azië en de daaraan grenzende oceaan in het duister zijn gehuld.

De prent stelt de Verlichting voor als een vuur, een licht, een ongrijpbaar fenomeen. Historici zien haar niet als een levensbeschouwelijke stroming met vast omschreven uitgangspunten of axioma’s, maar als de bron van een bijzonder veelomvattend en veelvormig historisch proces: een intellectuele, maatschappelijke en culturele transformatie van de westerse samenleving die hoofdzakelijk in de achttiende eeuw zijn beslag

heeft gekregen en van beslissende invloed is geweest op de vorming van de moderne wereld. Historicus Jonathan Israel definieert de Verlichting als

a partly unitary phenomenon operative on both sides of the Atlantic, and eventually everywhere, consciously committed to the notion of bettering humanity in this world through a fundamental, revolutionary transformation discarding the ideas, habits, and traditions of the past either wholly or partially, this last point being bitterly contested among enlighteners [...]. All Enlightenment by definition is closely linked to revolution.¹

Hoewel er diepgaande meningsverschillen tussen de vertegenwoordigers van een gematigde en een radicale Verlichting bestonden, stemden zij overeen in hun streven naar vooruitgang van de mensheid op basis van een op de wetenschap gefundeerde filosofie. Daarbij hadden zij niet alleen het oog op Europa, maar ook op de Nieuwe Wereld, Azië en andere delen van de wereld waarover door wetenschappelijke ontdekkingsreizen steeds meer bekend werd.

Een optimistisch perspectief

De filosofen van de Verlichting waren ervan overtuigd dat de tijden waren aangebroken om de betrekkingen tussen de volkeren op een nieuwe leest te schoeien. Markies de Condorcet, filosoof, wiskundige en politicus van de Franse revolutie, schreef *Esquisse d'un Tableau Historique des Progrès de l'Esprit Humain*, een schets van de historische ontwikkeling en vooruitgang van de menselijke geest, die in het derde jaar van de republiek, tussen 22 september 1794 en 22 september 1795, werd gepubliceerd. Daarin sprak hij zich uit tegen elke vorm van onderdrukkende monopoliepolitiek. Het gegeven dat de Fransman Pierre Poivre erin geslaagd was plantmateriaal van de Molukse kruidnagelen te bemachtigen en in de Franse koloniën te cultiveren, luidde voor hem een tijdperk in waarin de vrije handel de ontwikkeling van de mensheid tot ongekende hoogte zou opstuwten. Met het oog hierop pleitte hij voor de uitzending naar Afrika en Azië van een nieuwe generatie burgers die zich geroepen zou voelen de beginselen van de Verlichting uit te dragen:

De ijver voor de waarheid is ook een hartstocht, en men moet haar uitdragen naar de afgelegene streken [...]. In deze uitgestrekte landen zullen zich talrijke volkeren aandienen die, om zich te beschaven, slechts lijken te wachten tot zij van ons de middelen ertoe ontvangen en onder de Europeanen broeders vinden om hun vrienden en leerlingen te worden [...].²

Condorcet was ervan overtuigd dat de volkeren buiten Europa halsreikend uitzagen naar de Verlichting die hen verlossing uit de duisternis zou brengen. Hij zag wel in dat zijn door de Verlichting bezielde kolonisten ook in contact zouden komen met volkeren

1 Israel 2013, p. 7.

2 Condorcet 1794-1795, p. 335: 'Le zèle pour la vérité est aussi une passion, et il doit porter ses efforts vers les contrées éloignées [...]. Ces vastes pays lui offriront ici des peuples nombreux, qui semblent n'attendre, pour se civiliser, que d'en recevoir de nous les moyens, et de trouver des frères dans les Européens, pour devenir leurs amis et leurs disciples [...].'

die minder ontvankelijk voor vooruitgang en verbroedering zouden zijn. Maar hij vertrouwde erop dat de Verlichting van de mensheid een onomkeerbaar proces was en dat volkeren die zich aan de vooruitgang wilden onttrekken, zouden achterblijven en op termijn hierdoor zelfs hun voortbestaan op het spel zouden zetten.

Theorieën van gelijkheid en ongelijkheid

De universele gelijkheid van de menselijke natuur is een van de centrale thema's van de Verlichting. De historicus S. Stuurman omschrijft het in zijn boek *De uitvinding van de mensheid* als volgt:

De moderne gelijkheid is een van de meest centrale en krachtige ideeën van de Verlichting. De menselijke natuur wordt begrepen als een descriptief en normatief concept. Alle mensen hebben dezelfde basisbehoeften en capaciteiten, en allen kunnen daarom gelijkelijk aanspraak maken op dezelfde elementaire rechten zoals leven, veiligheid, vrijheid en het streven naar geluk ('the pursuit of happiness', zoals de Amerikaanse onafhankelijkheidsverklaring het formuleert). Er bestaat derhalve geen 'natuurlijk gezag' van de ene groep mensen over de andere. Gemeten met die maatstaf is een koloniaal imperium net zo onverdedigbaar als de slavernij of de onderschikking van vrouwen aan mannen.³

Het denkbeeld van de universele gelijkheid van de menselijke natuur gaf de filosofen van de Verlichting aanleiding tot kritiek op de slavernij en op despotische vormen van kolonialisme. Tegenwoordig wordt hen echter verweten dat zij zich niet fundamenteel tegen het kolonialisme hebben gekeerd, maar juist de filosofische basis hebben gelegd voor hervorming en versterking van de koloniale verhoudingen tussen de Europese naties en de door hen gekoloniseerde volkeren in andere delen van de wereld.⁴

Stuurman verklaart in zijn uiteenzettingen dat de Verlichting twee gezichten heeft:

Het andere gezicht van de Verlichting wordt vertegenwoordigd door een aantal discours[en] van de moderne ongelijkheid, zoals de theorie van de historische ontwikkelingsstadia, de indeling van de mensheid in rassen, de politieke economie, nieuwe biologische en psychologische discours[en] over het sekseverschil, en tenslotte het denkbeeld van de beschavingsmissie van een verlichte elite.⁵

In het bijzonder de theorieën van de moderne ongelijkheid maakten het mogelijk om het gegeven van de onmiskenbare ongelijkheid tussen de volkeren op de wereld te verklaren en te verzoenen met de universele gelijkheid van de menselijke natuur.

Achttiende-eeuwse filosofen zoals Charles de Montesquieu en Adam Smith meenden op grond van hun land- en volkenkundige kennis dat er sprake was geweest van een

3 Stuurman 2009, p. 313.

4 Voor nader onderzoek van de verwijten dat de Verlichting als 'irremediably Eurocentric' moet worden beschouwd en dat ze heeft bijgedragen aan de legitimering van kolonialisme en imperialisme, zie Carey en Festa 2009, p. 1-33.

5 Stuurman 2009, p. 252-253.

Afb. 1 De Verlichting over
Europa en Azië, 1795.

onophoudelijke vooruitgang en vervolmaking van het mensdom.⁶ Vanuit een primitief stadium van kleine gemeenschappen van jagers, vissers en verzamelaars zou zich een fase hebben ontwikkeld waarin de historische dynamiek werd bepaald door nomadische herdersvolken. De komst van de landbouw bracht vervolgens de mogelijkheid van een sedentaire levenswijze, van vestiging in dorpen en steden, en op den duur van hoog ontwikkelde samenlevingen. De laatste fase in deze ontwikkeling zou beheerst worden door een explosieve toename van de handel en het handelsverkeer tussen de volkeren die op den duur zou uitlopen op een mondiale samenleving van wereldburgers.

Dit filosofische concept van de menselijke geschiedenis verklaarde de intrigerende verschillen in leefwijze, die door de uitbreiding en intensivering van contacten met niet-

6 Stuurman 2009, p. 278-287. Hierover ook Carey en Trakulhun 2009, p. 246-249. Het concept wordt aangeduid als 'filosofische geschiedenis', naar het Frans *histoire philosophique* of *histoire raisonnée* en het Engels *conjectural* of *rational history*.